

Valdības Vēstnesis

Maksa par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
Saņemot ekspedīcijā:
Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
Piesūtot mājā un pa pastu:
Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
Par atsevišķu numuru: saņemot
ekspedīcijā 3 . 25 .
Pie atkalpārdevējiem 3 . 75 .

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot
.....
Redakcija:
Rīgā, pili Nr. 2. Tel. Nr. 9-89
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas
.....
Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili Nr. 1. Tel. Nr. 9-57
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vien-
slēdžīgām rindām 180 rbj. — kap
par katru tālāku rindām 6 . — .
b) citām iestādēm un amata per-
sonām, par katru vienslēdžu
rindām 8 . — .
c) privātiem par katru vienslēdžu
rindām 10 . — .

No 66 Trešdien, 22. martā 1922. g. Piektais gads

Valsts tipogrāfija

atgādina visiem saviem pasūtītājiem (iestādēm un amata personām), ka ievērojot saimniecības gada beigas un attiecīgu budžetu slēgšanu, **visi vēl nenolidzinātie rēķini ar valsts tipogrāfiju jānolidzina ne vēlāk kā līdz šai mēneša 31. dienai**, nenogaidot īpašus pieprasījumus.

Latvijas Satversmes Sapulcē pieņemtie:
Pārgrozījums likumā par izvedumtas tarifu.

Likums par tautas augstskolu.
Likums par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju un rekvizīciju kaļaspēka vajadzībām.

Latvijas Satversmes Sapulce.
Ministru kabineta sēde 1922. g. 21. martā.
Rīkojums visiem resoriem un pašvaldības iestādēm par torģu noturēšanas kārtību pie darbu un piegādājumu izdošanas torģu kārtā.

Pagaidu instrukcija valsts krāj- un kredītbankai par valsts ieņēmumiem, depozītu un speciālo līdzekļu pieņemšanas un valsts sumu izmaksas kārtību.

Rīkojums par bijušās Krievijas pavalstnieku izvešanas zīmēšanu.

Instrukcija par kapsētu ierīkošanu.
Instrukcija par mirušo apbedīšanu, pārvadāšanu un izrakšanu.

Rīkojums par tarifu preču pārvadāšanai.

Latvijas Satversmes Sapulcē 1922. g. 17. marta kopsēdē pieņemtais
Pārgrozījums
likumā par izvedumtas tarifu.

Grozot 1922. g. 31. janvāra likumu par izvedumtas tarifu, § 11. izteikt sekoši:

§ 11. Linsēklas ar tīrību zem 95% 0,05.

1. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.
R. Ivanova,
Satversmes Sapulces sekretars.

Latvijas Satversmes Sapulcē 1922. g. 17. marta kopsēdē pieņemtais
Likums
par tautas augstskolām.

1. Tautas augstskolu galvenais uzdevums ir: a) pacelt tautas kultūras līmeni, darot katram pieejamu zinātni un mākslu; b) dot tautas plašākām aprindām iespēju izveidot un izkopt savu pasaules uzskatu un izprast savus pilsoņu pienākumus.

2. Fiziskām un juridiskām personām ir tiesība dibināt un uzturēt tautas augstskolas.

3. Katrai tautas augstskolai ir savi izglītības ministrijā reģistrējami statūti, kuŗi noteic augstskolas iekārtu, pārvaldi un uzturēšanas kārtību. Mācību plāni un mācības personāla saraksts jāiesniedz izglītības ministrijai. Ja 2 nedēļu laikā izglītības ministrija neceļ ierunu, tad tie uzskatāmi par apstiprinātiem.

4. Tautas augstskolas padotas izglītības ministrijas pārraudzībā.

5. Tautas augstskolas ierīkojamas gan internatu, gan eksternatu veidā.

6. No tautas augstskolas mācību pasniegējiem nav prasams obligatorisks izglītības cenzas.

7. Par tautas augstskolas pārsini var būt tikai kāds no mācību pasniegējiem.

8. Par tautas augstskolas klausītājiem var būt abēja dzimuma personas, ne jaunākas par 16 gadiem.

9. Tautas augstskolas no saviem klausītājiem var ņemt maksu.

J. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.
R. Ivanova,
Satversmes Sapulces sekretars.

Latvijas Satversmes Sapulcē 1922. g. 17. marta kopsēdē pieņemtais

Likums
par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju un rekvizīciju kaļaspēka vajadzībām.

1. Rīkojumu par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju izdod apsardzības ministrs un izsludina uz vietām kaŗa aprīkŗa priekšnieks caur policijas un pašvaldības iestādēm.

2. Zirgu un transporta līdzekļu mobilizāciju izved uz vietām mobilizācijas komisijas, sastāvoŗas no kaŗa aprīkŗa priekšnieka vai viņa vietnieka kā priekšsēdētāja, viena vietējas pašvaldības iestādes priekšsēdētāja un viena iekŗlietu ministrijas priekŗstāvja kā locekŗiem. Kaŗa aprīkŗa priekŗnieks uzaicina komisijas locekŗus un attiecīgus specialistus, pie kuŗa pēdējiem bēnda padomdevēja balsstiesības.

3. Kaŗa apstākŗos divīziju komandierim ir tiesība izdarīt no sevis zirgu un transporta līdzekŗu rekvizīciju. Tādā gadījumā rekvizīciju izved rekvizīcijas komisija, kuŗā ieiet viens virsnieks kā priekŗsēdētājs, viens speciālists un viens pašvaldības iestādes priekŗstāvis kā locekŗi. Tuvākus nosacījumus par ņo tiesību izlietoŗanu izdod apsardzības ministrs.

4. Visas jautājumus attiecībā uz transporta līdzekŗu mobilizāciju un rekvizīciju minētās komisijas izŗķir ar vienkārŗu balsu vairakumu un viņu lēmumi ir galīgi.

5. Cenas par kaŗaspēka vajadzībām mobilizētiem un rekvizētiem zirgiem un transporta līdzekŗiem, kā arī atlīdzības saŗemŗanas kārtību noteic apsardzības ministrs, saziņā ar finanŗu un iekŗlietu ministriem.

6. Policijas un pašvaldības iestādēm jābūt piepalīdzīgām mobilizācijas un rekvizīcijas sekmīgai izveŗšanai.

7. Sīkākus mobilizācijas un rekvizīcijas noteikumus izdod apsardzības ministrs, saziņā ar iekŗlietu ministri.

8. 1919. g. 30. augustā pieņemtie pagaidu noteikumi attiecībā uz zirgu mobilizāciju un transporta līdzekŗu rekvizīciju apsardzības ministrijas vajadzībām ar ņo atcelti.

J. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.
R. Ivanova,
Satversmes Sapulces sekretars.

Latvijas
Satversmes Sapulce.
Sēde 21. martā.

Sēdi atklāŗ prezidents J. Čakste pulksten 5.50.

Vispirms pieņem sleidzamības kārtā pārgrozījumus un papildinājumus attiecībā uz progresīvo ienākumu nodokŗi. (Referents A. Bjodnieks) Tajāŗk pieņem treŗā lasījumā valsts zemes bankas statutus. Pēc

tam turpināŗ debātes par agrarāŗ reformas likuma 3. daŗu, kuŗāŗ piedalāŗ H. Celmiŗŗ, K. Pauluks un R. Lindiŗŗ.

Sēdi slēdz pulksten 9.30.
Nākoŗā sēde ņodien, pulksten 5.

Valdības rīkojumi un pavēŗes

Rīkojums Nr. 3.
Visiem resoriem un pašvaldības iestādēm par torģu noturēšanas kārtību pie darbu un piegādājumu izdošanas torģu kārtā.

Ir novērots, ka resori un iestādes pie valsts darbu vai piegādājumu izdošanas mazāksolīŗanā neievēro tās viselementārākāŗ prasības, kādas paredzētas likumā par valsts uzņēmumiem un piegādājumiem, caur ko pale mazāksolīŗana pārvēŗas par aktu, kuŗŗ nedod un arī nevar dot gaidāmo valsts labā visizdevīgāko noteikumu sasnieŗšanu. Galvenā kārtā netiek ievērots likums par torģu (sacensības) noturēšanas formālo pusi, lai gan arī pēc satura tie tehniskie materiāli, ar kādiem operē darbus vai piegādājumus izdodoŗas iestādes pie mazāksolīŗanas izveŗšanas, atstāŗ daudz ko vēŗēties viņu pilnības un skaidrības ziņā.

Starp pieļāŗstām formālām nepareizībām pie torģu izveŗšanas kā galvenās atzīmējamāŗ:

1. Izdodāmā darba īpaŗībām nepiemērots izdošanas veids, piemēŗam, būvdarbi bieŗi tiek izdoti mazāksolīŗanā tikai uz rakstisku piedāvājumu iesnieŗšanu, kuŗpreti būtu pareizāŗk tos izdot jauktos torģos, tādēŗjādi arvienu sasnieŗdot valstij dandz izdevīgākas cenas (141. un 142. p.).

2. Viena un ta pate persona, vienā laikā, vienos un tos pašos torģos tiek pieļāŗsta pie mutiskas un rakstiskas sacensības, kas absolūti nav pieļāŗzāms: katrs, kas iesniedzis lūgumu pieļāŗst pie mutiskas sacensības, nevar piedalīties tanī pašā dienā pie tiem pašiem torģiem rakstiskā sacensībā un otrādi (171. p.)

3. Mutiska sacensība tiek noturēta pēc rakstisku piedāvājumu caurskatīŗanas, kas ir pretlikumīgi: papriekŗu jānotiek mutiskai sacensībai un pēc tam tikai jāpāŗriet uz rakstisku piedāvājumu caurskatīŗanu, pie tam ievērojot 2. p. izteikto, ka visi tie, kas piedalīŗuŗies mutiskā sacensībā, nevar iesnieŗt rakstiskus piedāvājumus, bet ja tas notiktos, tad viņu piedāvājumi atstāŗjami bez caurskatīŗanas. Gadījumā, ja pēc 3 dienām tiek nolīkŗti pēctorģi, rakstiskie piedāvājumi netiek caurskatīŗti līdz pēctorģu beigām (173. un 174. p.).

4. Piedāvājumi tiek pieņemti arī vēŗlāŗk par sludinājuma noteikto laiku: ņināŗ ziņā stingri jāpieturas pie likuma 171. panta, kuŗŗ noteic, ka pēc nolīkŗta laika nekādi rakstiski nedz mutiski piedāvājumi nav pieņemami.

5. Rakstiskie piedāvājumi tiek caurskatīŗti dalībnieku nosībūtnē, kuŗpreti 174. p. nosaka, ka caurskatīŗšanai jānotiek visu sacensības dalībnieku klātbūtnē, pie kam iesnieŗtās cenas nolāŗsamāŗ visiem dzirdot.

6. Pie darbu vai piegādājumu izdošanas resors vai iestāde nenoteic iepriekŗ sacensības to visaugstāko cenu, par kuŗu sacensība varētu tīk apstiprināta, caur ko bieŗi jādzird pāŗmetumi no uzņēmējiem, itkā ierēdnī pie sacensības izāŗkumu pāŗsludināŗanas rēķinātos ar personām. Lai to novēŗstu, likuma 153., 154., 155. un 161. p. noteic, ka pirms sacensības attiecīgā priekŗniecība nosaka zināmu cenu, virŗ kaŗas torģi nevar tīk

apstiprināti; ņi cena ieliekama slēgtā kuŗerā un atrodas pa sacensības laiku visiem redzamāŗ vietā. Ja sacensība devuse valstij izdevīgāku cenu, kuŗers netiek atāŗsīts, pretēŗjā gadījuma viņŗ tiek turpat visiem klātesot atvēŗts un ta saturs nolāŗsīts.

Bez tam jāāŗzrāda uz daŗām nepareizībām pie to dokumentu sastādiŗanas, uz kuŗu pamata tiek darbi vai piegādājumi izdoti, t. i. pie lūguma noslēŗšanas.

Izejot no ta viedokŗļa, ka sacensībai jānotiek pie gluŗzi vienādiem noteikumiem pret visiem sacensības dalībniekiem, jāgādā par to, lai darbu vai piegādājumu aprakŗti būtu sastādiŗti tīk pilnīgi un skaidri — paskaidroŗi, kuŗ tas vajadzīgs, ar zīmējumiem, mēŗiem u. t. t. — ka vēŗlāŗk pie lūguma pildīŗanas nevarētu rasties nekādas neskaidrības, caur ko apzīnīgi vai neapzīnīgi viens uzņēmējs varētu tīk nostādiŗties labvēŗlīgāŗk stāvokŗi pret otru.

Starp citu ir novērots, ka daŗas iestādes, izpildot lielākus valsts pasūtījumus, pie sacensības noturēšanas pieprasa no uzņēmējiem iesnieŗt cenas līdz ar attiecīgiem preču paraugiem. Pats no sevis saprotams, kā tā nostādiŗta sacensība nav uzskatāma par pareizu. Turpreti būtu jāraugas uz to, lai attiecīgā iestāde visus preču paraugus savāktu iepriekŗ un neatkarīgi no sacensības viņus pāŗbaudītu, nāktu pie zināma slēdziena par kaŗa parauga labumu un vienotos iepriekŗ par to, kādi paraugi (viens vai vairāŗk) tiks torģos tīkri priekŗŗ sacensību dalībniekiem. Tād visi piebalīŗuŗies uzņēmēji būŗ nōstādiŗti vienlīdzīgos apstākŗos un sacensības izāŗkums atkarasies vienīgi no piedāvāŗtās cenas.

Ievērojot augŗā minēto un pamatojoties uz noteikumiem par būvniecības un būvtechnikas lietu pāŗzināŗšanu 9. panta 3. punktu (iespiesti 1922. g. „Valdības Vēstnesi” Nr. 12.), iekŗlietu ministrija uzdod visiem resoriem un pašvaldības iestādēm pie darbu un piegādājumu izdošanas torģu kārtā, stingri ieturēt likumīgo kārtību saskaņā ar augŗā pievestiem āŗzrādījumiem.

1922. g. 18. martā.
Iekŗlietu ministrs A. Kviesis.
Būvvaldes priekŗnieks,
inŗenieris E. Kolpaks.

Rīkojums.

Papildinot pagājuŗā gada 24. oktobŗa rīkojumu zem Nr. 156633 (skatīes „Valdības Vēstnesi” Nr. 242 pagājuŗā gada 25. oktobŗi), iekŗlietu ministrija paziņo vispāŗīgāŗi zināŗšanai, ka tiesība, uzturēties Latvijas robeŗās bez seviŗķāŗm atļāŗjām, bijuŗas Krievijas pavalstniekiem, kas iesnieŗuŗi lūgumus dēļ uzņemŗanas Latvijas pavalstniecībā un kuŗu lūgumi vēŗ nav izŗķīŗti, ar ņo rīkojumu automāŗiskā kārtā pagarināta līdz 1922. g. 1. novembrim.

ņis rīkojums attiecas tīk uz tiem bijuŗas Krievijas pavalstniekiem, uz kuŗu dokumentiem resp. pasēŗm ir atāŗmes, ka atļāŗts dzīvt līdz pavalstniecības lūguma izŗķīŗšanai.

Aprīkŗu priekŗniekiem un pilsētu policijas prefekŗiem iekŗlietu ministrija uzdod rūpēties par ņa rīkojuma plaŗu izzīģoŗanu attiecīgos rajonos un pienāŗģu ievēŗoŗanu un izpildīŗanu no policijas orgāniem.

Rīgā, 1922. g. 20. martā.
Nr. 27791 III.
Iekŗlietu ministra biedrs
A. Birznieks.
Administratīvā departamenta
dicedirektors A. Ziepnieks.

Punktā C. 12.5 tounas, starp apzīmējumiem „Kaļi” un „Kaļki fosforskābe”, jāieraksta apzīmējums „Kaļki dzēsti”, bet apzīmējums „Kaļki samalti (kaļku pulveris)” — jānosvītro.

Šis rīkojums stājas spēkā 1922. g. 15. martā.

Dzelzsceļa galvenais direktors
K. Bjodnieks.
Eksploataācijas direktors
T. Dumpis.
Finansu direktors V. Bastjans.

Apstiprinu,
Rīgā, 1922. g. 21. martā,
Finansu ministrs
Ringolds Kalnings.

Pagaldu instrukcija

valsts krāj- un kredītbankai par valsts ieņēmumiem, depozītu un speciālo līdzekļu pieņemšanas un valsts sumu izmaksas kārtību.

A. Vispārīgi noteikumi.

§ 1.

Valsts krāj- un kredītbankas un viņas nodarījumi ir:

- 1) pieņemt un uzglabāt visus Latvijas valsts ieņēmumus, valsts iestāžu un amata personu depozītus un speciālos līdzekļus un izmaksāt uz minēto iestāžu un amata personu čeku pamata pienācīgas sumas;
- 2) uzglabāt un pārdot zīmognodokļa markas, bāndroles, tirdzniecības un rūpniecības zīmes un citas valstij ieņēmumus nesošas vērtības zīmes, kā arī izsūtīt markas un vērtības zīmes citām pārdošanas vietām;
- 3) pieņemt glabāšanā no valsts iestādēm un amata personām pēdējo rīcībā esošus aizziņģēlētus kuverus un paciņas;
- 4) izdarīt sumu parvedumus starp bankas nodaļām, kas saistīti ar valsts ieņēmumu, depozītu un speciālo līdzekļu pieņemšanu un valsts sumu izmaksu;
- 5) uzglabāt valstij piederošo vai valsts rīcībā esošo zeltu un sudraba stienus, naudā un izstrādājumos, kā arī dažādus dārgakmeņus un citas vērtības;
- 6) vest par valsts sumu un citu vērtību apgrozījumiem šīnī instrukcijā un vēlākos valdības rīkojumos paredzētus rēķinus un sniegt attiecīgus termiņos periodiskus pārskatus finansu ministrijas kredīta departamentam.

§ 2.

Sīkākus rīkojumus, paskaidrojumus un šīs instrukcijas papildinājumus attiecībā uz valsts līdzekļiem un vērtībām banka saņem no finansu ministrijas kredīta departamenta.

§ 3.

Banka pieņem un izmaksā valsts sumas ik dienas no 9 līdz 3, izņemot svētdienas un svētku dienas. Paziņojums par to izliekams bankas telpās redzamā vietā publikas zināšanai.

§ 4.

Bankai aizliegts izsniegt ārpus bankas stāvošām personām vai privātiestādēm kautkādas ziņas par valsts rēķinu stāvokli vai vērtībām. Valsts iestādēm un amata personām uz viņu rakstiskiem pieprasījumiem var sniegt ziņas, kuras nav no finansu ministrijas noteiktas par slepenām.

B. Valsts ieņēmumi.

Visas ieņēmumu budžetā paredzētās sumas, kā arī neparedzētus ieņēmumus banka pieņem no personām un iestādēm obligatoriski, pie pavadraksta, iemaksas ziņojuma vai nodokļa listēm, kuras jābūt uzrādītām, no kā un uz kāda tekoša rēķina iemaksā, un valsts ieņēmuma vai citas iemaksas nosaukums.

§ 6.

Ja naudas iemaksātājs nevar pie iemaksas noteikti uzrādīt, uz kāda tekoša rēķina sumu iemakā vai par ko maksā, tad tādas sumas ieskaitamas finansu ministrijas kredīta departamenta depozītu rēķinā, pie kam iemaksa neatsvabina maksātāju no atbildības par nodokļu vai citu maksājumu termiņu nokavēšanu vai citu pienākumu neizpildīšanu, par ko pie iemaksas jāizrāda maksātājam, ja nav nodod bankai pats maksātājs.

§ 7.

Par katru valsts ieņēmumu sumu jānodod maksātājam kvīts ar bankas kašeteja un attiecīgā grāmatveža parakstiem un bankas zīmogu.

§ 8.

Pirms sumas pieņemšanas attiecīgs grāmatveidis pārbauda iemaksas dokumentu saturu un iemaksājāmās sumas piederību rakstā minētam tekošam rēķinam, kā arī vai iemaksas dokumentā uzrādītas § 5. minētās ziņas.

Piezīme. Gadījumos, kad pēc vienas nodokļu listes iemaksā līdz ar valsts nodokļiem arī pašvaldības iestādēm pienākošās sumas, banka ieskaita visu sumu attiecīgā tekošā rēķinā un izdara pašvaldības iestādēm piederošo sumu pārskaitīšanu uz attiecīgā tekošā rēķina īpašnieka rīkojuma pamata, ne retāk kā 4 reiz mēnesī.

§ 9.

Par naudas saņemšanu kasieris uz iemaksas dokumenta ar savu parakstu apliecina naudas pieņemšanu, uzrādot sumas liekumu. Piezīmē pie § 8. minētos gadījumos kasieris apliecina naudas saņemšanu kopsumā.

§ 10.

Kad sumas ierakstītas attiecīgos tekošos rēķinos, katrā atsevišķā tekošā rēķina dokumentus, pie pavadraksta, uzrādot dokumentu skaitu un kopsumu, nosūta tekošu rēķinu īpašniekiem; centrs — ne vēlāk kā trešā dienā un nodaļas ne vēlāk kā septiņā dienā pēc naudas iemaksas. Ja uz kādas iestādes tekoša rēķina vienu vai vairākas dienas no vietas neko neiemaksātu, tad par to jāatzīmē pie pirmās dokumentu sūtīšanas pavadrakstā augšējā daļā, bet ja maksājumu nebūtu mēneša pēdējās dienās, tad pēdējā mēneša dienā nosūtāms attiecīgajai iestādei raksts ar attiecīgu paziņojumu.

§ 11.

Banka atver valsts iestādēm ieņēmumu tekošus rēķinus pēc īpaša saraksta, kuŗu sastāda kredīta departaments. Katram atsevišķam ieņēmumu tekošam rēķinam viena budžeta gada laikā piesavināms negrozāms nosaukums un numurs.

C. Valsts izdevumi.

§ 12.

Banka var izmaksāt sumas no valsts izdevumu rēķina tikai uz valsts iestāžu vai amata personu orderčeku (pamata, kuŗiem likumīgā kārtā dota pilnvara patstāvīgi izlielt valsts budžetā paredzētos kredītus. Kredīta rīkotāju sarakstus noteic kredīta departaments. Banka atver valsts izdevumu tekošus rēķinus tikai tām iestādēm un amata personām, kuŗas uzņemtas minētā sarakstā, un tikai tajās nodaļās, kuŗas minētā sarakstā uzrādītas.

§ 13.

Orderčekā jābūt uzrādītām: 1) kredīta rīkotāja nosaukums un viņa piederība padotības kārtībā, 2) budžeta iedalījums (vieta un §), 3) budžeta gads un 4) izdevumu tekoša rēķina numurs. Ja orderčeks ir izrakstīts uz vairākiem paragrafiem, tad tekstā jāuzrāda, cik no vispārējā orderčeka sumas izrakstīts uz atsevišķiem paragrafiem.

§ 14.

Bez tam pie orderčeku izmaksas vēl jāievēro sekošais:

- 1) vai izmaksas orderčeks parakstīts no tām personām, kuŗu paraksti ziņoti bankai un vai paraksti apstiprināti ar likumīgo zīmogu,
- 2) izmaksas orderčeka drukāšana uz rakstamas mašīnas nav pieļaujama. Vispārī nav pieļaujama tāda veida izmaksas orderčeka izgatavošana, kuŗa varētu dot iespēju viegli grozīt tekstu,
- 3) katrs labojums izmaksas orderčeka sumā vai tekstā jāapstiprina uz paša dokumenta ar to personu parakstiem, kuŗiem tiesība parakstīt minēto dokumentu.

§ 15.

Bankai tiesība prasīt un kredīta rīkotāja pienākums iesūtīt savā laikā likumīgi apliecinātus to personu parakstu paraugus, kuŗi pilnvaroti izmaksas orderčekus parakstīt.

§ 16.

Orderčekā apzīmētās sumas izmaksā pa daļām nav nekādā gadījumā pieļaujama.

§ 17.

Ja izmaksas orderčeks nesaskan ar augšminētiem noteikumiem, tad tas nav pieņemams, bet ja iesūtīts, tad ar attiecīgu paskaidrojumu par neizmaksāšanas iemesliem nosūtāms atpakaļ tai iestādei vai amata personai, kuŗa viņu izdevusi, ne vēlāk kā trešā dienā pēc orderčeka saņemšanas.

§ 18.

Naudas saņemējam jāparakstas uz izmaksas orderčeka par saņemto sumu, pie kam sumā rakstama burtiem.

§ 19.

Visi orderčeku taloni pēc izmaksas un iegrāmatošanas pie pavadrakstu un viņu kopsomas noskaņošanas ar attiecīgas dienas valsts izdevumu rēķina kopsumu, centram — ne vēlāk kā 3. un nodaļām — 7. dienā, jānosūta attiecīgu tekošu rēķinu īpašniekiem pēc piederības; orderčeki paliek kā attaisnojoši izmaksas dokumenti bankā.

§ 20.

Bankas nodaļas izmaksā valsts sumas atvērto kredītu robežās. Ja iestādes, vai amata personas pieprasa vairāk, nekā viņas rīcībā atrodas brīva kredīta, tad banka neizmaksā un, ja orderčeks piesūtīts pa pastu, to sūta atpakaļ ar paskaidrojumu, ka nav pietiekoša kredīta.

§ 21.

Par izmaksas orderčekiem, izrakstītiem uz kādas iestādes, kuŗa spēka daļas u. t. t. vārda, naudas sumas izmaksājamas šo iestāžu pilnvarotai personai, pie kam pilnvarai jābūt parakstītai no iestādes priekšnieka un apzīmētai ar iestādes zīmogu. Pilnvara pievienojama pie izmaksas orderčeka talona.

§ 22.

Banka atver, pamazina un slēdz kredītus uz kredīta departamenta rakstisku vai telegrafisku rīkojumu pamata. Pie kredīta atvēršanas pa telegrafu katru reizi banka saņem no kredīta departamenta rakstisku apstiprinājumu.

D. Depozīti un speciālie līdzekļi.

§ 23.

Valsts iestāžu un amata personu sarakstu, kuŗam tiesība atvērt krāj un kredītbankā depozītu un speciālo līdzekļu tekošus rēķinus, nosaka kredīta departaments.

§ 24.

Depozītus un speciālos līdzekļus pieņemot bankai jāievēro pēc būtības §§ 5 — 9 minētie noteikumi.

§ 25.

Depozītus un speciālos līdzekļus izmaksājot bankai jāievēro pēc būtības §§ 12, 13 un 16 minētie noteikumi.

§ 26.

Katras dienas depozītu un speciālo līdzekļu ienākumu un izdevumu dokumenti §§ 10 un 19 minētā kārtībā nosūtāmi tekošā rēķina īpašniekam.

E. Pārskati.

§ 27.

Bankas centrālās valdes pienākums dot kredīta departamentam divos eksemplāros un valsts kontrolei vienā eksemplārā:

- 1) mēneša valsts ieņēmumu un izdevumu tekošu rēķinu apgrozījumu pārskatus, ne vēlāk kā līdz nākošā mēneša 5. dienai;
- 2) gada valsts ieņēmumu un izdevumu tekošu rēķinu apgrozījumu pārskatus, ne vēlāk kā līdz katra gada 15. aprīlim, un
- 3) bez tam par visām valsts sumām banka dod ziņas pēc vajadzības uz atsevišķiem kredīta departamenta pieprasījumiem.

Rīgā, 1922. g. 21. martā.

Kredīta departamenta
direktors A. Kārklis.
Valsts budžeta nodaļas
priekšnieks Benšons.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Tiešo nodokļu departamenta paziņojums nekustamu īpašumu nodokļu lietā.

Tiešo nodokļu departaments paziņo, ka, saskaņā ar pilsētu un miestu nekustamu īpašumu nodokļa rīkojuma 24. pantu (publicēts „Valdības Vēstneša” № 211 — 1921. g.), minētais nodoklis par 1921. g. ir aprēķināts Daugavpils apriņķī: Krustpils pilsētā un Krāslavas, Līvānu un Preiļu miestos un nodokļa listes izsūtītas maksātājiem 1922. g. 3. martā dēļ nodokļa nomaksas līdz 1922. g. 31. martam.

Rīgā, 1922. g. 21. martā.

Direktors A. Vinters.
Nodaļas vadītājs A. Kārklis.
Darbvedis A. Mazurs.

Saraksts

ārstniecības un peldu vietām, kuŗas reibidošu dzērienu pārdošanai atļauts tirgoties pa vasaras periodu ar pusgada patentiem no 1. maija līdz 30. septembrim, šo pēdējo dienu ieskaitot.

Izdots uz 1920. g. 17. augusta likuma par alkoholu saturošu vielu ražošanu, aplikšanu ar nodokļiem un pārdošanu 187. panta piezīmes pamata (Likumu krājums 1920. g. 10.), vienoties ar iekšlietu un zemkopības ministrijām.

Liepāja, Ventspils, Bujli, Bulduri, Edinburga, Majori, Dubulti, Melluži, Asari, Kaugari, Mangali (Vecūki) un Pēterupe — jūras peldu vietas. Kēmeri, Baldone un Kandava — sēr-avoti.

Priedaine un Ogre — vasarnīcu vietas. Pogulanka (7 verstes no Daugavpils) — peldu un ūdens dziedniecības iestāde.

Rīgā, 1922. g. 21. martā.

Finansu ministra biedrs
A. Riekstiņš.
Netiešo nodokļu departamenta
direktors K. Kalniņš.

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1922. g. 21. martā.

1. Noklausās ministru prezidenta un finansu ministra ziņojumus par Baltijas valstu konferences darbību Varšavā no 8. g. 12. līdz 17. martam.
2. Pieņem politisko vienošanos starp Igauniju, Somiju, Latviju un Poliju un nolemj to iesniegt Saiveršmes Sapulcei ratificēšanai.
3. Apstiprina aizdevumus rūpniecības atjaunošanai.

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kursi.

Rīgas biržā, 1922. gadā 22. martā.

Zelta franks (0,29032 gr.)	50.—
Amerikas dolārs	252.75—258.75
Angļu mārciņa	1111—1131
Francijas franks	22.75—23.25
Beļģijas franks	21.25—21.75
Sveices franks	—
Zviedrijas krona	66.75—67.75
Norvēģijas krona	44.25—45.25
Dānijas krona	54.00—55.00
Cehijas krona	4.42—4.52
Holandijas guldenis	96.25—97.75
Vācijas marka	0.85—0.90
Somijas marka	5.55—5.65
Igaunijas marka	0.70—0.75
Polijas marka	0.00—4.58
Padomes rbļ.	—
10 rbļ. zelta	1250.00
Zelta	94.9

Valsts krāj- un kredītbanka

J. Friedmaņa, K. Bērtiņa.

Telegrammas.

(Latvijas telegramu aģentūras izņemtu telegrammas)

Kaunā, 20. martā. (Elta.) Polijas valdība 16. martā devuse atbildi uz Lietavas priekšlikumu nodot starptautiskās tiesas izspriešanai jautājumu, vai Svalku līgums juridiski vēl ir spēkā. Poļu valdība atsakās no tālākām diskusijām, jo pēc Viļņas saeimas lēmuma pievienot Viļņas apgabalu Polijai, uzskata strīdu par izbeigtu.

Varšavā, 21. martā. Varšavā atklāta starptautiskā sanitarkonference, kuŗā piedalās 24 valstis.

Eilveze, 20. martā. (Radio.) No Varšavas ziņo, kā tūlīt pēc Baltijas valstu konferences slēgšanas padomju valdība iesnieguse Somijai, Igaunijai, Latvijai, Lietuvai un Polijai priekšlikumu, noturēt Maskavā 22. martā jaunu konferenci kopā ar padomju Krieviju, lai iztirzātu Dženovas konferences dienas kārtībā uzņemtos jautājumus.

Eilveze, 21. martā. (Radio.) Agrākā Vācijas province Požene galīgi pāriet šīs dienas zem Polijas centrālvaldes un līdz ar to tiek pievienota Polijas republikai.

Redaktors: M. Ārons.

Šim numuram 6 lapas puses.

